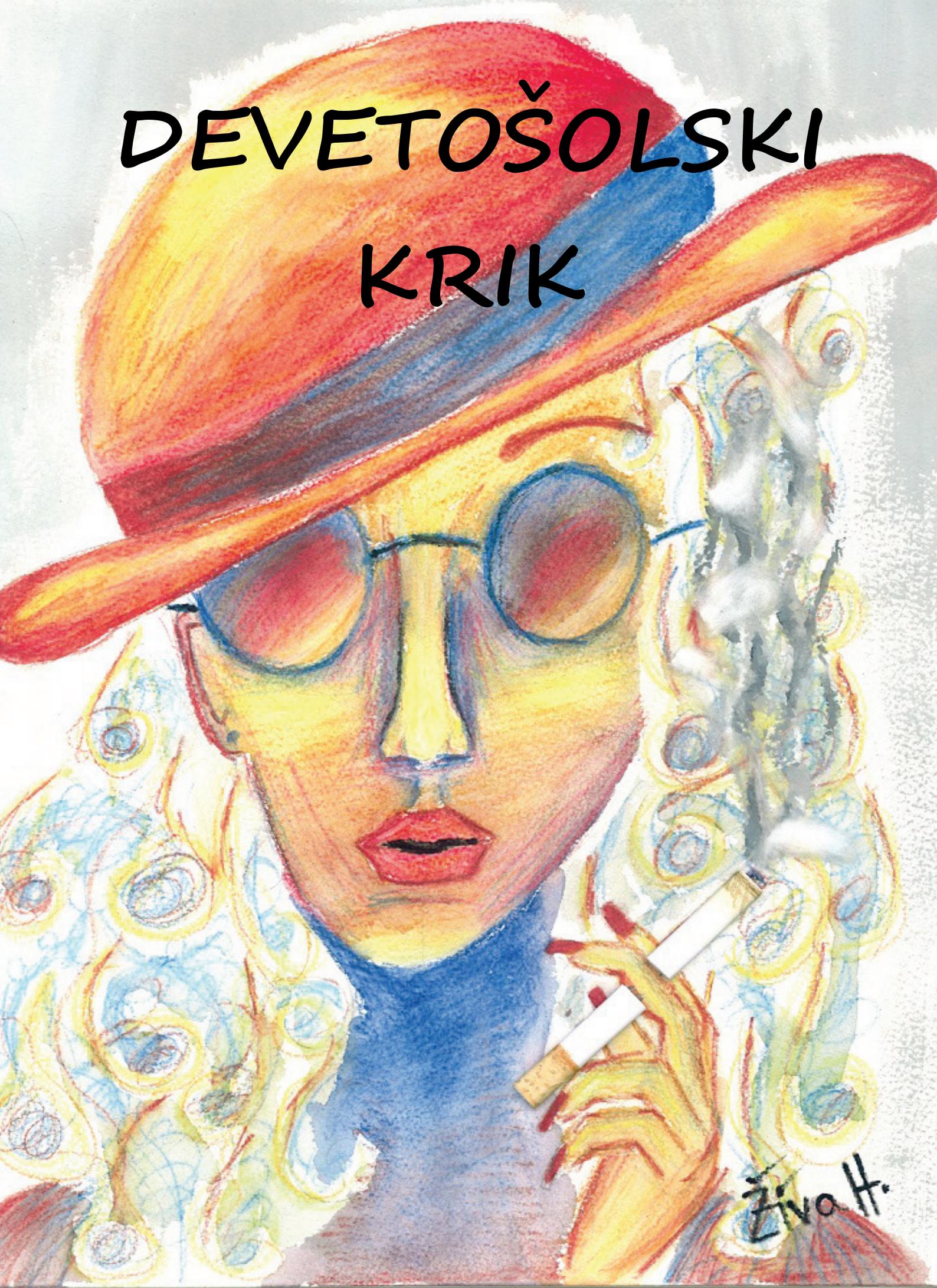

DEVETOŠOLSKI KRIK

Živo H.

Zadnja priložnost

Sprašujem se, ali se je smiselno vprašati, ko otroka pošljemo v šolo, kaj pričakujemo od šole. Je šola nujna korist ali zlo, nekaj samo po sebi umevnega ali ker tako pač mora biti. Verjetno časi niso rožnati, zagotovo pa ne bodo. Napovedi, da dela, kaj šele služb za vse v prihodnosti enostavno ne bo, niso spodbudne. Samo ali je to dovolj velik motiv, da se vprašamo sedaj, ko prestopate prag osnovne in vstopate v srednjo šolo, kaj pričakujete od srednje šole, kaj je cilj bodočih dijakov. Ga boste dosegli?

Lani je bilo v Združenih državah deset najbolj atraktivnih poklicev, ki jih leta 2004 sploh poznali niso. In ker se približno z desetletnim zamikom zgodijo ti dogodki pri nas, verjetno nekaj podobnega čaka tudi nas ali bolje vas. Za kaj se torej učiti jutri, zakaj in kaj ste se učili do danes. Nobena skrivnost ni, da se boste že jutri učili za poklice, ki jih danes sploh še ne poznamo.

Obseg poklicev v družboslovju se ne povečuje bistveno, vse večja je ponudba in potreba po naravoslovno-tehničnih poklicih. Vpis v srednje šole in na fakultete ne kaže tega trenda.

Meje so že pred leti padle. Veliko visoko motiviranih in tudi visoko in dobro izobraženih kadrov ali motiviranih za učenje z vzhoda, iz Azije in Afrike pritiska na meje Evrope. V takih pogojih se bo težko boriti ali konkurirati za delovna mesta. Konkurenčni bodo tisti, ki so se do danes naučili, da je šola delo, da je to odgovornost do samega sebe in svoje prihodnosti. To je tudi odgovor, zakaj ste se učili do danes. Tu v teh prostorih ponavljali kdaj na videz nepomembna in neuporabna znanja. Poleg osnovnih veščin in splošnih znanj ste se učili tudi jezikov, s katerimi boste konkurenčni že jutri. In že jutri boste lahko usvajali osnovna znanja za bodoči poklic, predvsem pa veščine, da se boste v bodočih, danes neznanih poklicih znašli in hitro prilagodili.

Marsikomu se zdi učenje osnovnih spretnosti tratenje časa, konec concev računalniki in informatizacija odpravljam veliko meja. A resnica je ta, da se razvoja mladostnika ne da pohitriti. Razvoj terja svoj čas, saj je za osvojitev neke veščine potrebno toliko in toliko ponovitev, da se le-ta za vedno zapeče v možgane. Veliko truda smo vložili od vrtca naprej, da bi se tisto, kar je osnova vseh znanj, veščin in spretnosti, ob vašem delu znašlo tem gori. Da boste na tem lahko gradili svoj napredok, nova znanja, spretnosti in veščine. Težko bi z gotovostjo trdil, a upam, da smo vsaj večini vsadili nekaj te popotnice. Tisti, ki se na koncu sprehodijo po parketu telovadnice, da prejmejo priznanja, so zagotovo med njimi. Ne samo nadarjenost, predvsem odločnost, vztrajnost in odpovedovanje so tiste njihove vrline, ki jim bodo zagotovile mesto med uspešnimi.

Upam, da ste razumeli, da izkoriščam zadnjo priložnost, da vas spodbudim, da razmišljate o svoji prihodnosti. Da je le-ta odvisna od vas, ne od vaših staršev in učiteljev. Nihče v življenju ne bo dejanj, ki jih morate opraviti vi, delal namesto vas. Če ste bili nekateri do danes vajeni ali pa morda niti opazili niste, da obstajajo dejanja, ki so jih namesto vas opravili starši, je čas, da prevzamete to v lastne roke. Odločitev je vaša.

Tudi naša usoda je odvisna od vas, predajamo jo v vaše roke. Z drugimi besedami to pomeni, da vam zaupamo.

Želimo vam uspehov in vam čestitamo za že dosežene in z vami delimo danes to zadovoljstvo.

Vaš ravnatelj
Aleš Žitnik

DEVETOŠOLSKI KRIK

**Glasilo Osnovne šole Franceta Prešerna Kranj, letnik XLVI, šolsko leto
2010/2011**

Sodelovali učenci in razredniki 9. razredov.

Mentorici: Nada Pajntar in Daša Lunder Črnilec (likovni izdelki)

Oblikovanje: Marko Zupan

Risba na naslovnici: Živa Hude

ŠOLSKA ZDRAVLJICA

Spet šola se je začela,
sošolci, obdobje žalostno,
ki nam utruja žile,
srce utesni nam močno,
ki boli,
vse trpi
v klopeh obup budi.

Za katero uro najprej
nalogo, prijatli, čmo narest
za slovo, biologijo,
zgodovino, ali pa za nič;
naloge vse,
kar jih je,
za nas je to čisto preveč.

Iz učiteljev pred tablo
v nas naj znanje trešči zdaj,
prosti kot smo bili poleti,
ne bomo dolgo več, le zakaj?
Naj zdrobe
in pohode
te upe, ki nas požive.

Učenost, mirnost, hvala
v razred naj se naselijo,
knjig kar ima šola,
vse naj nam v roke pridejo,
saj oblast,
in naša čast,
za leto dni bo višjih last.

Bog živi vas odmori,
brez vas res ne bi mogli nič,
a komaj se začnete,
že ugasne ta vaš ljubi kič,
naj ta zdaj,
pride nazaj,
da sploh bodo odmori kdaj.

Učenci, zdaj se vpije krivica
naša in naš obup,
moči za lumparije,
noben naj nam ne usmrti strup,
ker počas,
bo za vas,
nevzdržno zdaj odtekal čas.

Žive naj vsi učenci,
ki hrepene dočakat dan,
da koder človek hodi,
pouk iz sveta bo pregnan,
da vsak,
čeprav bedak,
prost bo zdaj in vekomaj.

Nazadnje še učenci,
za učitle čaše dvignimo,
ki so se tu trudili,
in znanje le še žanjejo,
da njihov čas,
bo imel za nas,
vsaj še kdaj le kakšno last.

9. A

SNEGULJČICA: Nada Pajntar

PALČICE: Neža, Merjem, Marisa, Dominika, Katja, Patricija, Klavdija, Makfire, Anamarija, Bernarda, Jerneja, Neja

PALČKI: Bogdan, Jaka, Janez, Miha, Tadej, Anže, Gašper, Aljaž, Mitja, Patrik, Dejan, Nino

PRINC: zaradi prevelike odgovornosti nad palčki je obupal in nas zapustil

BIVALIŠČE: Osnovna šola Franceta Prešerna Kranj, učilnica slovenščine 3

ZASTRUPLJENI PALČKI: Božidar, Adrian

NAJ ŠOLSKI PREDMET: odpadle ure

NAJ TETE/STRICI: Daša Fabjan, Silvan Baša in Danica Toporš

LASTNOSTI: pridni, marljivi, delavni, spoštljivi ...

HOROSKOP: konji

MNENJE O OSTALIH RAZREDIH:

B: budale

C: cepci

Haha, malo heca ...

B: bule

C: carji

ŠOLARSKA

Od sedmih do osmih
na kavi sedimo,
od osmih do dveh
v šoli spimo.
Od osmih do dveh,
včasih tud do treh,
ležimo na klopeh.
Po odmoru hrepenimo,
ker zvečer zaradi nalog bedimo.
Od osmih do dveh,
včasih tud do treh,
ležimo na klopeh.

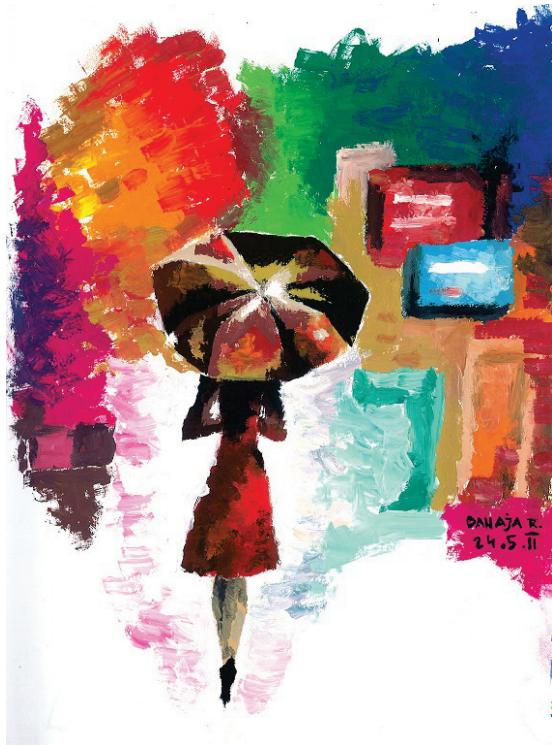
Anamarija Milenkovič

IZGUBA ČASA

Življenje je težko,
to pravijo vsi,
a časa za obžalovanje več ni.

Svojih napak popravljala ne bom,
saj preveč sem časa s tabo izgubila
in tega ne bom več ponovila.

Anamarija Milenkovič

JAZ IN TI

Spominjam se dni,
ko sva bila samo jaz in ti.
Naučila si me toliko stvari,
za katere lahko rečem le hvala ti.

Vedno si znala z besedami
in še vedno si tista,
ki lepo stran pomaga najti mi.

Sovražim občutek,
ko napadejo me solze in misli,
ker rezultat te bitke vedno je isti.

Dala bi vse, da našla bi zdravilo,
ki pozdravilo bi te in odneslo
daleč proč vse dvome žalostne.
Ampak saj vem, da to ne gre,
zato ostane mi samo še upanje.
Mama.

Dominika Kne

ŠOLARSKA

Od osmih do dveh,
od osmih do dveh,
si glave polnimo
in misli bistrimo.
Od osmih do dveh,
črne črke, črke v očeh.

Na tabli žareče so črke,
v naših zvezkih so frke.
V naših glavah je zmeda,
na tablo piše kreda.
Od osmih do dveh,
od osmih do dveh,
črne črke, črke v očeh.

Učitelj se ustavi
in kredo na mizo postavi.
Hitro se usede,
v naših glavah ni več zmede.
Zvonec zazvoniti,
domov odhitimo vsi.

Neža Bizovičar

ZAMIŠLJENO GLEDAM V DNEVE PRETEKLE

Naše življenje bi lahko primerjali s pletenjem preproge. Le-ta mora biti čim trdnejša, debela in iz dobrega materiala. Tako velja tudi za naše življenje. Biti mora stkano iz naše kreposti in trdnih odločitev. Preproga mora biti tudi mehka. A ne preveč, sicer se prehitro strga. Tudi v življenju mora biti nekaj takšne mehkobe. Nekaj ljubezni, s katero naše življenje omehčamo. A če nimamo ničesar, na kar bi se lahko oprli v vsej svoji ranljivosti, v tako imenovanih »pretenkih trenutkih«, se lahko naša preproga življenja tudi strga. In vedno čutimo te posledice, tudi če jo kdo zašije.

Vsak dan, vsak trenutek se lahko ozremo nazaj in si ogledamo našo življenjsko preprogo. Tudi v naš mladosti. Kakor je preproga stkana iz različnih barv, je tudi življenje zaznamovano – z različnimi obdobji. Ko se ozrem nazaj, vidim barvo svojega otroštva. Žive barve jo spletajo. Če ta del preproge podrobno pogledamo, lahko zasledimo mnoge strgane nitke, ki so zavozlane nazaj skupaj. To so napake. V času otroštva so to le drobni, drobceni vozlički.

Barvi ranega otroštva sledi doba najstništva. Tu so vozlički redkejši, a večji. Preproga je na nekaterih koncih tenka, a jo nekaj močnih niti drži skupaj. Te niti so družina, prijatelji ali pa samo neznanci, ki so ti pomagali premagati težave.

Življenje je vedno polno vzponov in padcev, razkritih skrivnosti, razočaranj, prvih poljubov, sreče, veselja, razigranosti in presenečenj – dobrih ali slabih. Ko gledamo v preteklost, se nam marsikdaj zazdi, da bi bilo bolje, če bi naredili to ali ono drugače. Sprijaznimo se z dejstvom, da sedaj tega ne moremo spremeniti. Če dogodki bolijo, si poiščemo oporo.

Obtoževanje samega sebe ne bo rešilo ničesar. Dogodke lahko le premislimo in v njih najdemo nauke, da se bomo v prihodnosti znali bolje odločiti. Lahko pa naredimo kaj, da omilimo posledice.

Paziti moramo, da slabi spomini ne izrinejo dobrih. Lete potrebujemo v kritičnih trenutkih, lahko jih privlečemo na dan kadar koli. Le z zabavo, za tolažbo ali le običajno obujanje spominov. Ne smemo pa ostati v preteklosti, temveč se moramo sprijazniti s sedanjostjo.

Bernarda Štern

ZAMIŠLJENO GLEDAM V DNEVE PRETEKLE

Zazrem se skozi okno. Tam vidim majhne sosedove otroke, ki se igrajo na dvorišču. Takrat se spomnim na dneve, ko sem bil še majhen. Pred očmi zagledam sebe in vidim šestletnega otroka, ki brezskrbno teka po travni in se igra s svojimi prijatelji. To so bili res lepi dnevi. Skoraj cele dneve sem se samo igrал in malokrat se je zgodilo, da bi mi bilo dolgčas. Vsak večer sem se usedel pred televizijo in gledal risanke. Edino kar me je motilo, je bilo to, da sem moral v opoldanskem času počivati.

Potem pa je prišel čas, ko sem začel hoditi v šolo. Velikokrat sem se vprašal, če se bo težko naučiti brati in pisati in ali bodo tam prijazni učitelji. Prvi dan sem imel tremo, potem pa sem videl, da ne bo nič težkega. Domačih nalog je bilo malo in tudi ocen prvo polovico leta nismo imeli. Vsak dan smo imeli samo tri ali štiri ure pouka, tako da smo bili kmalu doma. Tudi učiti se skorajda ni bilo treba, ker so bile snovi zelo lahke. Med odmori smo se igrali in kukali, kdaj bo prišla učiteljica. Takrat smo zbirali tudi karte, kot so pokémoni, in si jih izmenjavali.

Potem pa sta prišla tretji in četrti razred, kjer je bilo že več predmetov in ni bilo več

tiste brezskrbnosti, ko ni bilo treba skoraj nič misliti na šolo.

To, da si starejši, ima določene prednosti in tudi sedaj imam dovolj prostega časa, vseeno pa se kdaj rad usedem in pomislim na dneve, ko sem bil še otrok.

Aljaž Rogl

Ker me je delo z otroki vedno veselilo, rada v šoli popazim na najmlajše učence v podaljšanem bivanju. Najprej naredijo domačo nalogu in vse potrebno za šolo. Šola je tudi edina njihova skrb, pa še za to jim ni treba veliko narediti. Snov je zelo lahka in nezahtevna.

Potem se lahko igrajo in zabavajo, kolikor hočejo. Mogoče se kdaj skregajo za igače ... Ne poznaš še ljubezenskih težav, ne prepirajo se s prijatelji, ne skrbi jih toliko za ocene in prav vseeno jim je, če njihova frizura ni v najboljšem stanju.

Ko sem z njimi in jih opazujem, mi misli včasih odtavajo stran. Tja nazaj v preteklost. Nazaj v otroštvo. Spominjam se, kako sem se s prijateljicami igrala z barbikami. Naš edini problem je bil, kako jih obleči. Cele dneve smo preživeli zunaj, se lovili, skrivali, se igrali igre z žogo in nagajali sosedom. Po šoli sem komaj čakala, da pridem domov, naredim naloga in se odpravim k prijateljem.

Danes je dosti drugače, saj zunaj skoraj ni nikogar videti. Vsi visimo za računalniki na facebooku. Preveč smo zaposleni z vsemi elektronskimi napravami. Več časa bi si morali vzeti za prijatelje in prav to pogrešam.

V otroštvu je bilo super, bili smo brez skrbi. Zdaj, ko smo starejši, imamo tudi prednosti. Znamo poskrbeti sami zase, imamo več svobode, starši nam bolj zaupajo ... Ne morem se pritoževati, saj imam vse potrebno. Če pa bi imela kakšno željo, bi si zagotovo zaželeta še enkrat iti skozi otroška leta.

Katja Krivec

ZAMIŠLJENO GLEDAM V DNEVE PRETEKLE

Spominjam se, kako sem v vrtcu komaj čakala, da bom pričela obiskovati prvi razred in bom čisto prava šolarka. In po dolgih počitnicah je nastopil prvi razred, ki se ga spominjam, kot bi bilo včeraj. Z večino sošolcev sem se že poznala, saj smo obiskovali isti vrtec.

Po koncu četrtega razreda smo morali nadaljevati peti razred v Kranju na matični šoli. Vse nas je skrbelo, s kom bomo skupaj, ali bomo ločeni od prejšnjih sošolcev, nismo poznali učiteljev, učencev matične šole pa tako ali tako nismo marali.

V petem razredu smo bili vsi zadržani in smo se družili samo s prijatelji iz šole na Kokrici. Tako so minevali dnevi in kmalu smo se spoprijateljili s »Kranjčani«, kot smo jim govorili.

V lanskem letu pa smo postali nerazdružljivi. Vseh teh osem let je tako hitro minilo, spoznavali smo nove ljudi, spletali nova prijateljstva, si zaupali, se skupaj smeiali ...

Zdaj je napočil čas, da se razidemo. A tokrat bodo razdalje večje in stiki se bodo izgubljali. Vsak je že oddal svojo prijavnico za srednjo šolo in s tem odtrgal košček od celote.

Z veseljem bi zavrtela čas nazaj in šla še enkrat skozi vsa ta nepozabna leta.

Klavdija Melinc

Spominjam se lepih in slabih trenutkov, ki so se zgodili v petem, sedmem, osmem in devetem razredu. Osnovna šola in moji prijatelji so mi tako prirasli k srcu, da nikogar nočem zapustiti.

Vendar kaj, ko je treba nadaljevati šolanje na srednji šoli. Z nekaterimi sošolkami bom zagotovo ostala v stikih, saj mi veliko pomenijo.

Spominjam se, kako sva z Dominiko postali najboljši prijateljici in prepirov, ki so se zgodili med nama. Toda kljub temu mi Dominika še vedno pomeni največ izmed vseh prijateljic, ki jih imam.

Neža Bizovičar

9. B

Daša Lunder Črnilec:

Spominjala se jih bom po tem, da so bili tako uka željni, da so že uro, celo 2 prej prihajali v šolo in vsako prosto minuto izkoristili za delo v čitalnici. Učili so se ne samo sproti, pač pa celo vnaprej in velikokrat zahtevali še več domače naloge. Največkrat niso mogli počakati in so jo pisali že kar pred razredom, na stopnicah ... 9. b so bili tudi pobudniki podpisovanja peticije za obvezno trinajstletko in pouk ob sobotah.

V letih 2007-2011 so povprečno zrastli 30 cm vsak (jasno, da od šolskih malic) in postali preveliki za osnovnošolske klopi.

Vsem (tudi 9. a in 9. c) želim pri nadalnjem križarjenju skozi življenje veliko sreče, razumevanja, srčnosti, naj vam ne bo težko učiti in truditi se.

P. S. Na tem mestu bi še pripomnila, da učencem nikoli, ampak res nikoli nisem rekla LJUBČKI MOJI ...

OSEBNA IZKAZNICA

IME: 9. b

MAMA: Daša Lunder - Črnilec

OČE: umrl pri porodu

VZDEVÉK: piščančki, semena, otroc

POSVOJENCI: Jure Dežman, Davor Popovski, Endrit Ahmetaj, Maja Masten, Selina Abdič

POBEGLI: Sean Muzaferovič, Brígita Dushi, Nina Kranjec, Endrit Ahmetaj, Jure Dežman

TA PAMETNE

Učitelj: Kaj je to deževna doba?

Učenec: Toj takt, k pada dež.

Učiteljica: Katera je slovenska himna?

Učenec: Oda radosti.

Učiteljica: Slovenci smo v špici samomorov na svetu.

Učenec: Še dobr, da sem Bosanc!

ZGODOVINA

Fabjan (Mežku na začetku ure): No Mežk, a 'uš že zložu zvezke, bogami ... Torbo maš pa tut tako, k da b' šu na Mont Everest!

FIZIKA

Marussig (Mežku): 1, 2, 3 ... Meži zdaj lovi!

BIOLOGIJA

Katjuša (prime okostnjak za stegnenico): Tole je medenica!

Grilc (Galu): Opiši srce!

Gal: Srce je glav'n v naš'mu srcu!

GEOGRAFIJA

Domen: Alpe se delijo na Predalpske in Kamniško-Savinjske Alpe!

GLASBA

Gal: A se Prešeren napiše »prešeren« al' »prešern«?

OBISK PSIHOLOGA

Potočnik (Petek čoha Majo po prstih): Nehi jo praskat po prstih!

Petek: To sprosti cloveka ...

Potočnik: Da nam jst tebe sprostu!

Nardoni (Potočniku): Učitl, al kako se vm reče?

9. C

IME: 9. c

VZDEVÉK: Carji, Legende

PRIHOD V OSNOVNOŠOLSKE ČETE: 1. 9. 2003

ZDРUŽENI: 1. 9. 2007

KOMANDANT: Marjana Sitar

VOJAKI: Aljaž, Neja, Alen, Ajda G., Ajda H., Tanita, Živa, Vid, Sara, Anže K., Žan, Andrej, Anže O., Lenart, Anamari, Patricija, Jurij, Gašper, Hasan, Leonard, Žana, Mojca, Tim

OKREPITVE: Arjeta

ZAČASNA OKREPITEV: Semira

PADLA BORCA: Mario, Tomaž

NAPREDOVANJE: 15. 6. 2011

- * Najljubši predmet: ODMOR
- * Najljubše osebe: KUHARICE
- * Najbolj nezaželene osebe: UČITELJI
- * Najljubši prostor: HODNIK
- * Zamenjali bi: WC-je
- * Vsak dan smo srčno upali: DA NAM ODPADE ZADNJA URA ☺
- * Ne moremo brez: PLONKCEV
- * Ne maramo: RAZREDNIH UR
- * Pogrešali bomo: KAVČE

Po dolgem razmisleku
sem ugotovila, da
nismo za skupaj.
Poskusili smo,
vendar nam ni uspelo.
Vsaj z moje strani.
Zapuščam vas.
Vaša pamet. ☺

Kaj je VELIKI POK?

Po teorijah trdijo, da je vesolje nastalo z velikim pokom. To je bil veliki pok, ki naj bi se slišal še danes. Ne grmenje, ampak pok!

KAJ SMO SE NAUČILI

- Pri Fabjan ne moreš plonkat (razen če zaspi).
- Žurka pri Mohoriču.
- Sodeluj pri Žbogarju.
- »Delaj« naloge pri Toporš.
- Delaj naloge pri Sitar.
- Nosi solato morskim prašičkom.
- Kupi deeebeeel zvezek pri Pogačar.
- Ne kihaj pri Pavec.

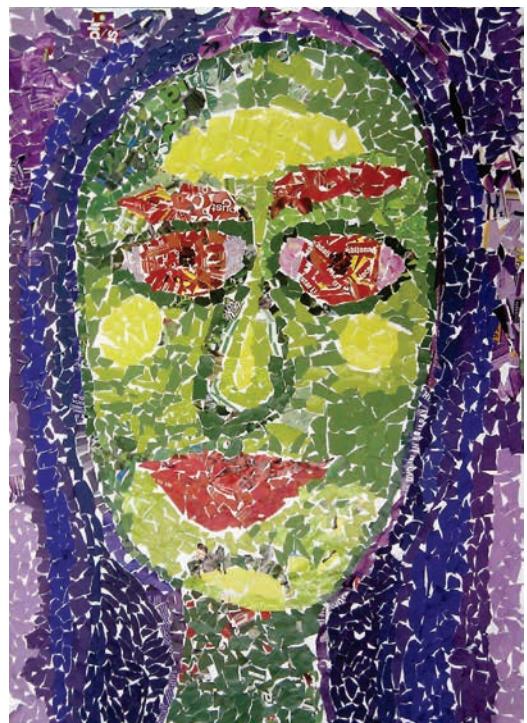
O NAS SO POVEDALI

9. a: Težko vs opišem v celoti, zlo ste si različni.

Piflarji! Lej, kok mate usi dobre ucene.

9. b: Nč slabga o vs, ste uredu.

Ne poznam (hahaha)!

ZEMLJEVID SVETA 9. c

PO ČEM SI NAS BOSTE ZAPOMNILI?

Sitar: Kot res fajn razred z zelo pozitivnim jedrom. Pravi sončki ... dokler ni bilo treba pospraviti malice ... pobrisati mize ... sneti kape ali kapuce ... ☺
I'll miss you!!!

Fabjan: Zgodovinsko najbolj podkovani, vedoželjni, oh in sploh.

Žbogar: Po Damjanovičevem geotritisu vsakič, ko smo pisali. Ste komunikativni, ste kdaj tud kakšno ušpičli, vendar mi je bilo to všeč, pa tud dobr sem se počutil z vami.

Grilc: Najblj brihtn devet razred za biologijo, najbolj vedoželjni.

Baša: Mate še 25 učitlov.

Marussig: Na trenutke mi je blo težko z vami, mel smo ene par problemov, drugače ste pa razred, ki razmišlja z lastno glavo in ste borci.

Prevodnik: Ste zlo fajn razred, z veseljem sem učil fante (punc pa nisem rad nadomeščal ☺ hec)

HA, HA, HA!!

BIOLOGIJA: Katere okuse okušamo na jeziku?

- Jaa, poznamo: sladko, slano, kislo ... pa, pa, pa ... GRKE!

GEOGRAFIJA: Kaj je prvi korak pri pridobivanju zemljišč iz morja?

- Greš na občino!

TELOVADBA: No, dej no, mal hitrej teč!

- Sej a veste, men je to že zlo hitr ...

ZGODOVINA: Kam so Nemci vozili Žide?

- Na morje!

UČENCI:

Alen: Se opravičujem!

Tim: Podavljena!

Kok sti blond!

Anže K.: A si grem lahko samo nos obrisat?

Vid: Dejte no, učitlca, a loh nardim en plakat ...?

Jurij: Kera buča sti!

Lenart: Učitlca, zanč smo vs pa vidl pr Brdu, ste bli kt gepard!

Učitlca, zakva me pa ne dodate na facebooku?

Anamari: Učitlca, js ne morm tečt, ker mam tekofobijo ...

Žana: Ne me skoz žalt! Js sm przdeta!

Sara: Joj, kok mam zmečkano majco!? Pa lih zjutrej sm jo zlikala ... 😊

UČITELJI:

Toporš: Tole ti bom tok strgala pa u smeti vrgla ...!

Js mam oči kt sova. Vidm tud nazaj.

Sitar: Nehejte s telimi kuliji klikat, sm čist živčna!

Lunder: Kaj je, ljubčki moji?

Ja Videk, tis pa tko priden ...

Mohorič: Tole je sam za ta bolše/bodoče gimnazijce.

Baša: Roke na noge, pa tri vdihe!

Dejmo, dejmo kaj tko mahaš kt kura?!

Prevodnik: Vs pa gotov ne bom pogrešov!

Fabjan: Kaj pa tale Zmajlaj? Sad je vidiš, sad je ne vidiš.

Mir!! Kvaj zdej temle zadej, presneto babovje!

Te bom tok sfrizirala!

Se obnašate kot, da bi iz palme dol prlezl.

Kje je Križaj, sunce na štriku!

Pavec: Pošuš me! (mišljeno: Posluš me!)

OSNOVNA ŠOLA FRANCETA PREŠERNA KRANJ GENERACIJA 2010 - 2011

